

per delituit; nunquam docuit, nec ulla fecit miracula.

PUNCTUM III.

Libenter esse pauperem. Spectatur etiam humilitas in humiliationibus ferendis, vel ultrò exercendis. Undè existit actus bonus, cum quis libenter habet, quòd tractetur, ut pauper, et abjectæ conditionis homo. Ut talis, Luc. 2. 7. 24. beata Virgo in Bethleem exclusa est hospitio, ut diversari in stabulo debuerit: et in purificatione, 1. 24. non agnum, sed *duos pullos columbarum* offerre voluit; quod erat pauperum.

Patienter ferre ignominias. Decimus, in ferendo ignominiam, et contemptum, cum silentio. Cujus sunt gradus, sic ferre: 1. cum nobis evenit tale quid ob culpam nostram; 2. cum absque culpâ, et per falsa testimonia; 3. quando per calumniam, propter opus, undè laudari debueramus; 4. cum sustinemus, non ab inimicis tantum et alienis, sed à fratribus et conjunctis: ut Christus in passione; et cum eum cognati quasi *in furorem* versum vincere voluerunt. Similia per occasionem Christi Mater ferre debuit, maxime propter Filium. Marc. 3. 21.

Ferre reprehensiones. Undecimus, cum pace cordis, et serenitate vultus, tolerare reprehensiones, punitiones, et insulsa responsa à quocumque. Tulit beata Virgo nonnunquam à Filio minus placidas in speciem responsiones; ut illic: *Quid est, quòd me querebatis?* Et: Luc. 2. 49. Joan. 2. 4. Matt. 12. 48. *Quid mihi et tibi est, mulier?* Et: *Quæ est mater*

De devotione erga B. Virginem. 285
mea, et qui sunt fratres mei? In quibus nec culpa suberat Virginis, nec offensio Filii; sed documentum mysterii, et quædam probatio virtutis.

Duodecimus actus est, non se subtrahere, cum Participem se facere injuriarum alienarum. ii, qui nobis conjuncti sunt, contemptum aut calumniam patiuntur; quasi nolimus videri ex illis esse, ne participemus simul incommodum confusionis. Non ita beata Virgo, quæ cruci astitit, matrem se professam tam ignominiosè crucifixi; eoque nomine, à furentibus Judæis appetita contumeliis. Itaque beata Virgo perfectè implevit illud Sapientis consilium: *Quantò major es, humilia te in omnibus; et coram Deo invenies gratiam.* Ecclesi. 3. 20.

MEDITATIO XXXVIII.

De devotione erga beatam Virginem.

PUNCTUM I.

HANC devotionem conciliare possunt multa. Cur amanda beata Virgo. I. Quòd sanctissima Trinitas præ cæteris omnibus, tam hominibus, quàm angelis, amat hanc Virginem, tanquam illis omnibus sanctiorem. Undè æquum est à me etiam summè amari post Christum; ac me de illius sanctitate, bonisque excellentibus gaudere, eique gratulari, ac Deo gratias agere. Quia à SS. Trinitate amatur.

II. Quòd sit Mater Christi Domini, et ab eo summè dilecta: qui proindè vult eam ab omnibus amari et coli pro tam excellenti dignitate. Ac si de u. II. Quia Mater Christus.

Matt. 25. quibusvis pauperibus idem Dominus dixit : *Quandā*
40. *fecistis uni ex his fratribus meis minimis , mihi fecistis ;*
quantō magis , quod Matri suæ delatum fuerit ,
quasi proprium reputabit ?

III. Quōd sit Mater omnium nostrūm ; et qui-
dem amantissima nostrī , et indulgentissima. Debe-
tur autem Matri amor , et præsertim tali , ac tantæ.
Imitabor Joannem , cui cū à Domino dictum fuis-
Joan. 19. set : *Ecce Mater tua , cupidè accepit eam in suā ;* pro
27. magnā felicitate habens , quōd inservire ei posset.

IV. Quōd ab eā accipiamus multa bona : nam
1. *Mach.* multūm orat pro populo , et universā sanctā civitate ,
25. 14. hoc est , Ecclesiā ; multō magis , quā Jeremias
Quia be- faciebat. Deindē , non solūm repræsentat Filio pe-
nificu. titiones suorum clientum : sed gnara necessitatum ,
prævenit orationes ; ut in nuptiis , innuens Filio :
Joan. 1. 3. *Vinum non habent.* Præterea est potens ad impetran-
dum , et quia soli misericordiæ est intenta , per eam
facilius contingit impetrari à Filio , ut ait Anselmus ,
quā si ipse Filius rogetur ; qui cūm justitiæ quo-
que rationem habeat , ut Judex , abnuat interdūm
ob demerita nostra , quæ Matri supplicanti libenter
largitur. Accedit , quōd (ut idem dicit Anselmus ,)
devotio erga Dei Matrem quoddam est peculiare
electionis signum ; eō nimirūm , quōd illa circa suos
devotos valdē sollicita sit et intenta , ut à peccatis
præserventur ; dum ipsi respondere velint gratiæ.
Denique est omnium mortalium in qualibet necessi-
tate singulare perfrugium. *Sileat misericordiam tuam ,*

In floribus c. 133.

*Virgo beata , si quis est , qui invocatam eam in neces-
sitatibus suis , sibi meminert defuisse.* Quasi dicat fore
neminem. Quis ergo non amet te , beata Mater ?
quis non ambiat tuus esse ? Age : *In Jacob inha-* *Eclli.* 24.
bila , et in Israel hereditare , et in electis tuis mitte 13.
radices.

PUNCTUM II.

Quōd Spiritus sanctus singularem erga beatam Vir-
ginem toti Ecclesiæ devotionem inspiraverit. Quæ
apparet : 1. In genere cultūs eidem exhibitī , qui Cultus
hyperdu-
lic.
vocatur *Hyperdulia* ; supra cultum aliorum sancto-
rum , infra divinum. Undē etiā compellat eam pe-
culiaribus titulis : *Mater misericordiæ , vita , dul-*
cedo , et spes nostra ! Petit etiā ab eā , quæ mune-
ris divini sunt : *Solve vincla reis , profer lumen cæcis ,*
mala nostra pelle , bona cuncta posce : Et Jesum ,...
fructum ventris tui , nobis... ostende. Nam pro gratiā ,
quā pollet apud Filium , velut in potestate suā ha-
bere omnia existimatur. 2. Apparet generalis devo-
tio ex tot templis , tamque magnificis , in illius ho-
norem exstructis , et tot ejus imaginibus piē dedicatis
Templa
dedican-
tur beatae
Virgini.
ac sumptuosē ornatis ; approbantē cœlitūs numine
per innumera miracula ; necnon ex ordinibus inte-
gris religiosorum , sub ejus nomine militantibus ,
totque aliis socialitatibus eidem consecratis , quin et
regnis totis.

3. Ex solemnī frequentique memoriā , quā colitur Fecit
multa
beatae Vir-
ginis.
in Ecclesiā , tot diebus festis institutis per menses

ferè singulos, ac hebdomadatim in sabbatis; proprio item de Virgine officio ad recitandum omnibus proposito cum Indulgentiis; et quotidie terno; ad salutandam Virginem, signo, publicè dato; psalterio Virginis; et coronâ in usum receptis; officium canonicum haud aliter ritè claudendo, quàm antiphonâ ad Virginem: præter alia complura pia erga illam devotionis exercitia. Qui certè sensus totius Ecclesiae tam generalis et propensus, mirè commendatam reddit devotionem erga sacratissimam Virginem Dei Matrem.

De modis recitandi coronam beatæ Virginis, vel rosarium.

I.
Quid faciendum ante recitationem rosarii.

I. Principio accersenda est ante oculos divina præsentia, exhibitâque intimâ reverentiâ, petenda est gratia hoc obsequium dignè et fructuosè perficiendi, etc.

II.
Intentia.

II. Deindè dirigenda intentio ad honorem divinæ Matris, et gratiarum actionem pro acceptis beneficiis, et pro impetrandis novis, et denique ad satisfactionem pro peccatis. Quæ ultima pars cum applicatur alicui alii, nihilominus priores semper locum habent.

III.
Recitatio attentâ.

III. Deindè percurrenda est unaquæque decas, attentione adhibita ad verba singula, non solum ut rectè pronuntientur, sed ut bona aliqua cogitatio sensusque eliciatur. Post unamquamque verò deca-

dem interponenda est brevis meditatio, vel condimentum, et excitamentum devotionis. Quæ triplex esse potest, atque indè tres modi recitandi coronam, sive rosarium, existunt.

I. Sumi potest Salutatio Angelica, in tot particulas divisa, quot sunt decades in coronâ: atque ad singulas decades interponi debet una ex particulis meditanda. Quod fiet juxta modum orandi traditum in Introductione totius compendii. Aliàs adhibenda erit Oratio Dominica, in petitiones distributa similiter secundum decades: deque singulis meditandum, sicut Part. III, Medit. 14 ostenditur. Juvat etiam variare, cantico Virginis, *Magnificat*, secundum versiculos distributo post quamlibet decadem, de quo Part. II, Medit. 12.

II. Modus vix differt ab isto, nisi in materiâ meditandi. Nam sumuntur quindecim mysteria beatæ Virginis, quorum quinque dicuntur gaudiosa: *Annunciatio, Visitatio, Nativitas Christi, Christi Præsentatio, Inventio in templo*: 5 Dolorosa: *Oratio Christi in horto, Flagellatio, Coronatio, Bajulatio Crucis, Crucifixio*: 5 Gloriosa: *Resurrectio, Ascensio, Adventus Spiritus sancti, Assumptio ipsius Virginis, Coronatio ejusdem*. Quæ quoniam sunt quindecim, conveniunt psalterio beatæ Virginis, quod quindecim constat decadibus: ac ita, post singulas, potest unum mysterium interponi, meditando. Nec opus est continuatè psalterium decurrere; at sufficit per partes, Imò, si libeat in uno mysterio post plures decades hæere,

I.
Modus cum meditatione salutatio- nis angelis.

II.
Cum 15. mysteriis Virginis.

commodè fit : quia licebit , præter dicta mysteria , subindè alia interponere ; velut *Circumcisionem Christi* , *Adorationem à Magis* , *Fugam in Ægyptum* , et *reditum* : sed et ipsius *Virginis Conceptionem* , *Nativitatem* , et *Præsentationem*. Porrò modus circa ista meditandi est idem , qui solet , cùm ex professo tractantur in oratione , eliciendo documenta , et affectus , et semet per colloquia excitando ; nisi quòd carplim hoc loco , non exactè ista fieri possunt.

III. Tertius modus , ut virtutes beatæ Virginis sint materia interponendæ meditationis. Ubi heroici actus singularum , in beatâ Virgine expendendi erunt ; deindè , mei defectus circa easdem : denique ferventia proposita concipient meliorum.

Cæterùm isti modi diuturnius requirunt tempus , nec videntur subvenire tædio quod ex ejusdem præcationis tam frequenti repetitione concipi solet , nec juvare attentionem circa verba ipsa , cùm decurritur decas. Quare , cùm difficile sit , et non necessarium , inhærere semper verbis , consuleretur difficultati , et tempori parceretur , præsertim ab hominibus occupatis , si , inter ipsam recitationem cujusque decadis , volverent mente mysterium illud , conando affici. Tenebit autem quisque modum , quem sibi utilissimum sentiet. Porrò illi modi tres utiles videntur maximè illis qui ægrius meditantur , et tamen vellent conari. Nam per eam alternationem orationis vocalis , et aliqualis meditationis , vitabunt fastidium ;

III.
Modus
cum vir-
tutum
beatæ Vir-
ginis me-
ditatione.

fastidium ; et ex alterutro aliquatenus afficientur , et quasi manu ducentur ad meditandum.

MEDITATIO XXXIX.

Pro festis Sanctorum.

Aliqua puncta generalia sunt , quæ aptari Sanctis quibusque facilè poterunt.

PUNCTUM I.

ÆTERNA electio , et illius exequendæ modus , ac ratio : quam significat Paulus illis verbis : *Quos præ-* Electio sancto-
rum.
Rom. 8. 29.
destinavit , hos et vocavit ; et quos vocavit , hos et jus-
tificavit ; quos autem justificavit , illos et glorificavit. Prima igitur est electio gratuita ante mundi constitutionem , *ut essent sancti , et immaculati in conspectu Dei :* Eph. 1. 4.
Ut ostenderet divitias gloriæ suæ , in vasa misericordiæ , Rom. 9. 23.
quæ præparavit in gloriam. Nam cùm id omnibus , qui salvantur , conveniat , præcipuè illis , quos Deus mirificare voluit etiam in terris.

Secunda est vocatio : quæ varia existit in diversis Vocatio.
sanctis , et habuit semper aliquid singulare ; quod in unoquoque erit observandum.

Tertia est justificatio : ubi consideranda sunt specialia dona cujusque , et insignia sanctitatis. Justificatio.
Agendæ porrò erunt Deo grates pro donis in eos collatis ; gratulandumque ipsismet : nobis autem ex imitatione fructus colligendus.

Glorifica-
tio. Quarta est glorificatio : ubi recoli poterit pre-
tiosa illorum mors , et transitus ad beatam æter-
nitate[m].

PUNCTUM II.

Sancto-
rum mor-
tificatio.
Matt. 16.
24. Quomodò responderint gratiæ Dei sibi commu-
nicatæ ; exequentes illud : *Si quis vult post me venire ,
abneget semelipsum , tollat crucem suam , et sequatur
me.* Ubi continentur tria : abnegatio sui , gestatio
crucis Dominicæ , sequela Christi : in quibus sancti
excelluerunt. Abnegatio est mortificatio carnis , et
appetitionum. In hæc excelluerunt sancti : nam si
aliquandò in peccato vixerunt , post conversionem
acri pœnitentiâ vindicârunt culpas. Quòd si ab initio
præventi gratiâ fuerunt , nihilominùs contenderunt
carnem domare , et subjectam spiritui reddere , et
Gal. 5. 24. leves etiam culpas severè castigare : *Carnem suam
crucifigentes cum vitis , et concupiscentiis.* Nec modò
appetitiones circa illicita frænârunt , verùm etiam
circa concessa ; ut violenter Cœlum raperent.

Bajulatio autem crucis , in laboribus pro Dei
gloriâ fortiter subeundis , difficultatibus superandis ,
atque adversis tolerandis , præcipuè spectatur.

Imitatio
Christi. Denique sequela Christi , in studio illum imi-
tandi , et voluntatem illius accuratè implendi , con-
sistit. Ex quibus colligam confusionem meî ipsius ,
et proficiendi desiderium.

PUNCTUM III.

Quibus favoribus Deus illos affecerit. Hùc per-
tinent visiones , et revelationes ; gratiæ sanitarum , ope-
rationes virtutum ; aliæque extra ordinem communem.
Deinde in ipsâ morte , peculiaris visitatio divina aut
angelorum , et prægustatio cœlestis suavitatis ; post
mortem autem , honores publicè decreti , et vene-
ratio eis exhibita à potentatibus qui eos olim des-
pexissent : præterea , in die iudicii honorifica sessio ,
et exaltatio ; præter id quod intrinsecùs latet.

1 Cor. 11.

2 Cor. 12.

9 et 10.

Liberali-

tas Dei in

sanctos.